

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Martiny Vernerové a JUDr. Jiřího Derfla ve věci

žalobkyně: **T. T. D.**, narozena X,
bytem X,
zastoupena Mgr. Ondřejem Fialou, advokátem,
sídlem Václavské náměstí 808/66, 110 00 Praha 1,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**,
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.**
- II. Žalobkyni se vrací část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč. Částka 1 000 Kč bude žalobkyni vyplacena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.**
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 7 800 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.**

Odůvodnění:

1. Žalobou na ochranu proti nečinnosti podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou v zákonem stanovené lhůtě, se žalobkyně domáhala, aby soud vyslovil, že žalovaný je povinen vydat rozhodnutí v řízení o žádosti žalobkyně o vydání zaměstnanecké karty vedeném pod sp. zn. OAM-49389/ZM-2022, a to ve lhůtě stanovené soudem.
2. Podáním ze dne 30. 12. 2022, které soud obdržel téhož dne, žalobkyně soudu oznámila, že jí žalovaný dne 1. 12. 2022 předal pobytovou kartu. Žalobkyně zdůraznila, že podle § 169t odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) se v případě vydání povolení k dlouhodobému pobytu vydáním rozhodnutí rozumí převzetí průkazu o povolení k pobytu. Vzhledem k tomu, že žalovaný po podání žaloby předal žalobkyni pobytovou kartu, splnil tak vymáhanou povinnost. Žalobkyně proto vzala svou

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalobu zpět z důvodu pozdějšího chování žalovaného a navrhl, aby soud žalovanému uložil povinnost zaplatit jí náhradu nákladů řízení.

3. Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. platí, že „[n]avrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl“. Z § 47 písm. a) s. ř. s. přitom vyplývá, že soud řízení usnesením zastaví, vzal-li návrhovatel svůj návrh zpět.
4. Vzhledem k tomu, že projev vůle žalobkyně, jímž došlo ke zpětvzetí předmětné žaloby, byl zcela jednoznačný a nevzbudil pochybnosti o tom, že jím žalobkyně zamýšlela ukončení tohoto soudního řízení jeho zastavením, soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. řízení o předmětné žalobě zastavil.
5. Jelikož řízení skončilo jeho zastavením před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) rozhodl o vrácení části zaplaceného soudního poplatku. Podle zmíněného ustanovení platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek za řízení snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, pokud bylo řízení zastaveno před prvním jednáním. Žalobkyně soudu uhradila za žalobu soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, srážka odpovídající 20 % zaplaceného soudního poplatku činí 400 Kč, a proto soud snížil zaplacený soudní poplatek o 1 000 Kč a žalobkyni vrátí částku 1 000 Kč. V souladu s citovaným ustanovením soud rovněž rozhodl o tom, že uvedená částka bude žalobkyni vyplacena z účtu krajského soudu, a to v zákonné lhůtě (srov. § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).
6. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 3 větě druhé s. ř. s., podle níž má žalobce proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení, vzal-li žalobce žalobu zpět pro pozdější chování žalovaného. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně předmětnou žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného podala důvodně, neboť žalovaný byl v době podání žaloby (4. 11. 2022) zjevně nepřipustně nečinný ve věci vyřizování žádosti žalobkyně o vydání zaměstnanecké karty, kterou žalobkyně podala již dne 19. 7. 2022. Na závěru o nečinnosti žalovaného nemůže nic změnit ani skutečnost, že žalovaný dne 2. 9. 2022 vydal tzv. předkládací zprávu. Vydáním rozhodnutí o žádosti totiž podle § 169t odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců nelze rozumět vydání předkládací zprávy (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2018, č. j. 1 Azs 408/2017-24), ale teprve převzetí průkazu o povolení k pobytu, k čemuž v daném případě došlo dne 1. 12. 2022, tj. po podání této žaloby. Soud proto přisvědčil tvrzení žalobkyně, že vzala podanou žalobu zpět z důvodu pozdějšího chování žalovaného.
7. S přihlédnutím k této skutečnosti má soud za to, že nastala situace předvídaná v § 60 odst. 3 větě druhé s. ř. s., v důsledku čehož žalobkyni vzniklo právo na přiznání náhrady nákladů řízení vůči žalovanému. Z tohoto důvodu soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v celkové výši 7 800 Kč. Tato náhrada se skládá z částky 1 000 Kč, kterou představuje nevrácená (zkonsumovaná) část soudního poplatku, z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby právního zástupce žalobkyně po 3 100 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT; podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d) AT] a z částky 600 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 AT]. Soud nepřiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení spojených s Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

replikou ze dne 30. 12. 2022 a se zpětvzetím žaloby, neboť podání repliky osm minut před zpětvzetím žaloby je zjevně samoučelným úkonem vedeným snahou uměle zvýšit náklady řízení a zpětvzetí žaloby neobsahovalo žádnou relevantní argumentaci nad rámec argumentů předestřených již v žalobě. Repliku a zpětvzetí žaloby proto soud nepovažoval za důvodně vynaložený náklad právního zastoupení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 28. února 2023

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.